

Három mondat a feltámadásról

Az egyházi esztendőnek, amely advent első vasárnapjával kezdődik a második nagy ünnepéhez, húsvét-hoz közeledik. A húsvéti evangélium arról szól, hogy Jézus nem maradt a sírban, hanem feltámadt. Három mondat köré csoportosítottam a gondolatokat a húsvéti örömhírről kapcsolatban.

Az első mondat az, hogy hiába mondta meg Jézus előre, hogy feltámad a harmadik napon – nem hitték el. Ez teljesen hihetetlennek tűnt a tanítványok szemében. Már azt is nehezen tudták elfogadni, hogy Jézusnak szenvednie kell és azután meghalni, de hogy majd feltámad – hát az hihetetlen volt. Ez ellene mondott a természeti törvényeknek, a tapasztalati tényeknek: hiszen még senkit sem láttak feltámadni, előjönni a sírjából. Ezért Jézus előre mondott szavait teljesen figyelmen kívül hagyva, vasárnap reggel, napkeltekor elindultak az asszonyok, hogy felkeressék Jézus sírját. Vitték az illatos keneteket, hogy Jézus holttestét megkenhessék, mert az volt a zsidók szokása, hogy a holttestet megkenték illatos kenetekkel. Mivel ez a pénteki gyors temetéskor elmaradt, szerették volna pótolni, de ezzel a cselekedetükkel hangosan szóltak arról, hogy fontosabb a tradíció, a szokások megtartása, mint a hit.

Hinni a feltámadásban, ez igen távol áll a mi világunktól is. Az evilági életre koncentrálunk, azért hajtunk, fáradozunk, és nem vagyunk nyitottak elfogadni a húsvéti örömhírt, hogy tudniillik Jézus feltámadt és ez előrejelzés arról, hogy a feltámadás majd ránk is érvényes lesz.

A második mondat az, hogy a feltámadást senki sem látta – ez az Is-

ten titka marad. A feltámadás tényének nincsenek szemtanúi, nekünk csak a feltámadás bizonyítékai állnak a rendelkezésünkre, vagy pontosabban szólva, álltak a rendelkezésünkre. Amit a hagyomány megőrzött és amit kegyelettel mutogatnak, az bizony mind kétséges, hiszen Kr. után 70-ben jött a római

**„ÉS IME, JÉZUS ELÉJÜK MÉNE, MONDVÁN: ÜDV NEKTEK! AZOK PEDIG HOZÁJÁRULVÁN, MEGRAGADVÁN LÁBAIT ÉS IMÁDÁK ŐT”
(MÁTÉ. XXVII.9.)**

hódítás, amely mindent elpusztított és Jeruzsálemben az élet sokáig szünetelt. Később, amikor Jeruzsálem újra felépült, hát akkor már senki sem emlékezett arra pontosan, hogy mi hol volt. De nem is a tárgyi bizonyítékok kellenek, a tanúbizonyságok, amelyek megmaradtak egy darabig az emberek emlékezetében. Az után, hogy feledésbe merüljenek, hát le is írták azokat a különböző evangéliumokban, pl. Márk 16, 1-8 versében. És e tanúbí-

zonyságokból azt tudjuk meg, hogy azok, akik húsvét reggelén a sírhoz mentek az üres sírt látták, az elhenгерített követ és Jézus halotti leplét, de Jézust magát, nem látták a sírban.

A harmadik mondat az, hogy a feltámadás tényét, angyal hirdette meg. Ez történt Jézus születésekor, a feltámadáskor és a mennybemene-telkor is. Jézus küldötte, angyal hirdette, hogy Jézus feltámadt, nincs a sírban, ezért az üres sír. Tehát nem ellopták Jézus holttestét, mint ahogy később az ellenségei állították.

Tény, az hogy Isten feltámasztotta őt! Ez olyan nagy dolog volt, hogy nem csoda az, hogy félelem, remegés és döbbenet fogta el az asszonyokat. Nem voltak ők félénk teremtések, hiszen bátran kimentek a sírhoz, még mielőtt a férfiak odaértek volna.

Az üres sír látványa a borzongás és félelem látványa lett mindenkinek, aki azon a reggelen kiment a sírhoz. A feltámadás nagyszerűsége, az Isten csodatételének a szele csapta meg az arcokat – azt lehetett az arcokról leolvasni, hogy hát ez is lehetséges? De, ha ez lehetséges, akkor itt valami nagyszerű dologról van szó! Fel kell ezt fogni, értékelni és továbbadni! Pál apostol vonta le az egyszerű következtetést – hogyha az elveszett búzaszemek közül kikel az egyik, akkor majd kikel a többi is. Jézus feltámadását követnie kell a többiek feltámadásának is. Ez lett a keresztyének reménységének az alapja. Ezzel a gondolattal tekintünk a halottainkra és a húsvét örömhíre újból ebben erősít meg minket.

Völgyes Pál

Lelkészi jelentés 2004

„Az ég és a föld elmúlik, de az én beszédeim nem múlnak el”

Kazuális szolgálatok számokban:

Súr

Temetések: 9 fő

Kersztelő: 3 fő

Az elmúlt évünk legkiemelkedőbb jelentőségű eseménye a gyülekezeti házunk őszi átadása volt, melyet a Magyar Televízió Örömhír című műsora is közvetített. Ittész János Püspök úr igehirdetési szolgálata után felszentelte az épületet és átadta gyülekezeti használatra. Reményünk szerint az új gyülekezeti házat minden sári evangélikus testvérünk sajátjának tekinti majd, s a megszervezésre kerülő alkalmakat örömmel látogatja. Az eseményt megtisztelték a nivalai testvérgyülekezetünk tagjai is. Egész közösségünk nevében, köszönetet kívánok mondani, Kéri Gerzson testvérünknek, aki az új épületünk generál kivitelezői munkáit végezte, valamint elkészítette és azóta, folyamatosan gondozza a gyülekezet honlapját.

Bakonycsernye

Kersztelő: 22 fő: ebből, 18 gyermek, 2 fiatal, 2 felnőtt.

Konfirmáció: 29 fő

Temetések: 30 fő

Esküvő: 7 pár ebből 2 pár volt evangélikus.

Családlátogatások 86 alkalommal történtek.

Lelkipásztori beszélgetésre 59 alkalommal került sor ez a legtöbb esetben egyszeri alkalmat jelent, de néhány esetben több héten keresztül tartó folyamatos találkozókat jelentett.

A településünkön történt mindannyiunk előtt ismert sajnálatos események következtében a lelki pásztorlás és ifjúságvédelmi munka az elmúlt év során meghatározó volt. Személyes találkozásunk a drog hatása alatt lévő fiatalokkal, megrázó élmény volt számunkra. Az eddig csupán szóbeszédnek hitt történetek saját szemünk előtt igazolódtak be. Túl azon, hogy igehirdetésben megkísértem felrázni a falu közvéleményét, személyesen kerestem fel azokat a fiatalokat, vagy hozzátartozóikat, akik különösképpen ki voltak téve e bódító szerek fenyegetéseinek. Konzultáltam a falu vezetőivel is és örömmel nyugtáztam, hogy a mindnyájunkat fenyegető bajban szép összefogás bontakozott ki a településen élők között. Bárcsak megadná egyházunk Ura, hogy „békében” fenyegettetések nélkül is ilyen nagy egyetértésre jutnánk a legfontosabb kérdésekben!

A függőséget okozó betegségek elleni küzdelem része volt a Fraternitas egyesület településünkön megrendezésre kerülő munkatársképző napja, melyen a szenvedélybetegségekről halhattunk előadást. Mindkét pásztorolt gyülekezetben Súrön és Bakonycsernyén is beszélgetéseket kezde-

ményeztünk az alkoholfüggő és segítségünket igénylő Testvéreinkkel.

A 2004. évben az év igéjéhez szépen illeszkedő módon gyülekezeti munkaágaink közül a leghangsúlyosabb szerep az istentiszteleté, ezen belül is az igehirdetése volt. A korábbi éveknél több időt fordítottam az istentisztelet és az igehirdetés előkészületeire, továbbá a nyár folyamán a már bevett istentiszteleti gyakorlatok mellett egyszeri esetben megjelent egy új istentiszteleti forma is a Tamás-mise. Rendszeressé vált az evangélikus istentiszteletek közvetítése a helyi kábeltelevízió is.

Mennyiben látszódnak meg mindezek gyülekezetünk életében?

Ennek megítélését az Úrra és evangélikus gyülekezetünkre főlő szeretettel gondoló Testvéreimre bízom. Sajnálatos módon a vasárnapi és ünnepnap templomlátogatások statisztikai mutatói nem javultak az előző évekhez képest. Míg 2003-ban átlagosan 170 fő látogatta istentiszteleteinket, úgy 2004-ben (a nagyünnepi alkalmakat is beleszámítva) 165 fő vett részt alkalmainkon. A szentesti gyülekezet például hozzávetőlegesen 300 fővel volt kisebb, mint az előző évben (2003-ban 914fő, 2004-ben 600fő). Hétközi istentiszteletek 5 alkalommal, családi és gyermek istentiszteletek 26 alkalommal, ökumenikus istentiszteletek 7 alkalommal voltak.

Bőjti evangelizációs sorozatunkon Deme Dávid, Győri Gábor, Győri János Sámuel, Verrasztó János, Ittész István szolgáltak. Egy szlovák teológus nap volt gyülekezetünkben és őstől kezdve Szpisák Attila országos szlovák lelkész vezetésével havi egy szlovák-magyar nyelvű bibliaórát is szerveztünk, a Szlovák Közművelődési Központban. Az összejövetel jó hangulatúak és látogatottságuk kiemelkedő.

Úrvacsorai alkalom gyülekezeti istentisztelet keretében 20 alkalommal volt ebből 18 a templomban, 2 a Béketelepi klubházban. Testvéreink mindezen 1121 alkalommal éltek az Úr Jézussal való találkozás lehetőségével.

Egyéb istentiszteletek és szolgálatok

Óvodásaink számára játékos istentisztelet minden pénteken délelőtt tartunk Szarka Éva

lelkészno vezetésével.

A már hagyományosnak nevezhető ifjúsági istentiszteletünket gyülekezet „nagy ifjúsága szervezésében” ismét ádventben ünnepeltük együtt. Ezúttal meghívott vendégeink a bakonyzombathelyi és nagyalásnyói, dabronyi és nemesszalóki fiatalok voltak, akikkel a nyári hittantábor közös élményeit is felelevenítettük.

Gyermek és ifjúsági munka

Ádventi teadélután a hittanos gyermekeknek és a szülőknek tombolával és sok játékkal. Látva a gyermekek templomlátogatásának hiányosságát, a vasárnapi gyermekmunkát erősíteni kívántuk és szolgálatra kértük fel Varsányi Ferencné testvérünket, aki már a korábbiakban is segítette gyülekezetünk gyermekmunkáját. Így, vasárnap délelőtt két vasárnapi gyermek biblia kör is működik. A gyermekek így kissé nagyobb számban vesznek részt az istentiszteleten. Konfirmandus tábor Sopronban, Hittan tábor Nagyvelegen. Szélrózsza találkozón gyülekezetünk „nagy ifjúsága” a lehetőségek piacán bemutatta egy-

BEVÉTELEK 2004. ÉVBEN

SZLA.SZÁM	MEGNEVEZÉS	FORGALOM
901-	Gyülekezeti tagoktól	4 553 918
901-010	EFJ-pénztár	1 770 200
901-011	EFJ-folyószámla	449 100
901-02	Adományok	982 444
901-03	Perselypénz	1 330 174
901-04	Céladomány	22 000
902-	Tov. bev. gy.tagoktól	306 255
902-01	Kötelező offertórium	101 180
902-02	Gusztáv-Adolf segély	20 701
902-03	Szupplikáció	27 010
902-05	Iratterjesztés	157 364
903-	Gazdálkodásból	751 864
903-03	Temető, harangozás	225 000
903-04	Kamat	31 033
903-05	Áfa visszatérítés	362 500
903-06	Lakásrezszi hozzájárulás	133 331
904-	Belső egyházi forrásból	185 000
904-01	Működési támogatás	120 000
904-04	Más egyházközségtől	65 000
906-	Központi állami támogatás	1 759 794
906-01	Hitoktatási díj	683 200
906-03	Járadék	1 034 000
906-04	Útiköltség térítés	34 894
906-05	Hitoktatási útiköltség	7 700
907-	Külső támogatás	11 235 493
907-01	Helyi, megyei önkormányzattól	9 635 493
907-04	Alapítványtól	1 600 000
908-	Átfutó tételek	171 665
908-04	Egyéb átfutó tételek	171 665
909-	Rendkívüli bevételek	120 266
909-03	Követeléstörlesztés	37 447
909-07	Gépjármű költségtérítés	82 819
Összesen:		19 084 255

házközségünk életét, a standon nagyon sok látogatónk és érdeklődőnk volt, lehetőségünk nyílt személyes lelkipásztori beszélgetésre, közösségünk múltjának, jelenének és terveinek bemutatására.

Egyéb szolgálatok:

Nyárünnepe elnevezésű egész napos rendezvényt, családi napunkat az óvodások szülei és a gyülekezetünk tagjaival ünnepeltük együtt. 2004. június 5-én. Ádventi gyertyagyújtás ökumenikus alkalmát a település központjában gyermekeink szolgálata színesítette.

Énekkaraink szolgálata

A kórusok heti rendszerességgel próbáltak az elmúlt év során. Részt vettünk mindkét kórusral a Pápai egyházkerületi kórustalálkózón. A nagy kórus számára kiemelkedő esemény volt a soproni kirándulás és a sári parókia felszentelése, valamint a nagycsütörtöki szolgálat. A kis kórus a Tamás misén és a karácsonyi istentiszteleten szolgált, valamint részt vett Mórón egy ökumenikus női konferencián.

Testvérgyülekezeteink

Az elmúlt év során a németországi Steinen-i testvérgyülekezet kis csoportja látogatott el hozzánk, akik részt vettek a nyárünnepi rendezvényünkön, az itt töltött idő alatt ismerkedtek hazánk szépségeivel. Köszönjük a vendéglátók szívélyességét és segítségét. Októberben a finnországi nivalai testvérgyülekezetünk presbiterei látogattak el hozzánk és részt vettek a sári parókia felszentelésének ünnepén. Szeptemberben két finn leány, Laura és Mirjam töltötte nálunk 6 hetes főiskolai gyakorlatát, ez idő alatt betekintheztek gyülekezetünk életébe.

Beruházás-felújítás

Az előző év leginkább kiemelkedő eredményei között tarthatjuk számon, hogy a rendkívül körülményes szakhatósági engedélyeket beszerelve megkaptuk az építési engedélyt evangélikus óvodánk új épületéhez, valamint a hozzá kapcsolódó gyülekezeti termünkhöz. Amennyiben a következő évek forráskeresése sikerrel jár, csak ezt követően indulhat el a beruházás.

Kisebbségi felújításokat is eszközöltünk. A gyülekezeti termünk előtti külső járdát térkőre cseréltük ki, továbbá a gépkocsi feljáró egészen a kapuig aszfaltburkolatot kapott.

Egyházkormányzás

Gyülekezetünk lélekszáma megkeresztelt és nyilvántartásunkban szereplők névsora alapján: 1701 fő, a 18 év alattiak száma 300 fő. Az egyházfenntartói járulékot is fizetők száma 696 fő.

A gyülekezeti tagoktól befolyt adományok egyházfenntartói járulék teljes összege 4 553 918 Ft volt. A felnőtt gyülekezeti tagokra levétítve átlagosan elmondható, hogy az 1401 testvér személyenként 3250 forinttal járult hozzá gyülekezetünk fenntartásához.

Természetesen e szám csalóka. Ha figyelembe vesszük, hogy egyházfenntartói járulék címen befizetett összeg 696 testvérünk-től érkezett be hozzánk, perselypénzt csupán gyülekezetünk 10%-a fizet heti rendszer-

séggel, adományokat viszont még kevesebbekről várhatunk, az arány nem szívderítő. Vigasztalást csupán a Szentírás beigazolódtott ígéje ad: a hitükben erősek hordozzák a gyengéket.

Az egyházfenntartói járulék befizetése ez idáig önkéntes alapon történt. Tehát az istentiszteletek előtt a gyülekezeti pénztárosunknál fizethették be a testvérek, valamint az Alba Takarékszövetkezet helyi fiókjában gyülekezetünk számlaszámára. A jelenlegi gyakorlat megtartása mellett a gyülekezet presbitériumára vár a döntés, hogy kívánja-e más módokon elősegíteni a gyülekezet igazságosabb tehervárlását.

Ezúton is megköszönjük a presbitériumunk, óvodai dolgozóink, a szülői munkaközösség, a hitoktatók és gyermekmunkások, kántoraink, gondnokaink, pénztárosunk és az egyházfi munkáját végzők, a tisztségéről leköszönt temetőgondnokunk, alapítványi munkatársaink és minden segítő szándékú gyülekezeti tagunk munkáját. Köszönjük a gyülekezetünk szolgálatát támogató vállalkozók, és nem evangélikus felekezetű Testvéreink támogatását. Kérjük továbbra is, hordozzák imádságban gyülekezetünk, munkatársainak és lelkeszeinek szolgálatát!

Szívesen várok továbbra is tettekre kész Testvéreket, akik hitük és szakértelmük szerint segítik szolgálatainkat.

Köszönöm elnökségünknek Csernyin Sándor és Molnár István felügyelő úrnak, hogy egész éven át szolgálatuk Krisztust és Urunk e bakonyi gyülekezeteit.

Köszönet mondok lelkes társaimnak Völgyes Pál nyugalmazott lelkes testvéremnek, Szarka Éva lelkes nőnek, akik kivétel nélkül minden felkérésre igent tudtak mondani és segítettek munkánkat.

Elvégzett szolgálatainkért Istené legyen a dicsőség. Mulasztásainkat, tévedéseinket Isten megbocsátó irgalmába ajánlom.

Szarka István lelkész

KIADÁSOK 2004. ÉVBEN

SZLA.SZÁM	MEGNEVEZÉS	FORGALOM
501-	Illetmények	2 775 303
501-01	Lelkészek	1 646 573
501-02	Hitoktatói díj	616 080
501-03	Alkalmazottak	512 650
502-	Törvényes terhek	344 820
502-01	Lelkeszi nyugdíjjárulék	246 900
502-10	%-os EHO	97 920
503-	Dologi kiadások	1 464 195
503-03	Irodaszerek	173 447
503-04	Posta telefon	174 261
503-05	Sajtó előfizetések	99 798
503-06	Gyülekezeti könyvtár, levéltár	3 670
503-07	Tisztítószer	7 696
503-08	Felszerelés karbantartás	15 888
503-09	Útiköltség, napidíj	41 500
503-10	Fűtés, világítás	293 265
503-11	Közüzem díjak	80 042
503-12	Banki kezelési díjak	89 609
503-13	Lakás rezszi	399 992
503-14	Kántorlakás rezszi	85 027
504-	Más egyházi szervnek	320 590
504-01	Országos járulék	95 850
504-02	Egyházmegyei járulék	126 450
504-03	Iskolafenntartás	98 290
505-	Továbbítandók	362 064
505-01	Kötelező offertórium	133 670
505-02	Gusztáv-Adolf segély	20 701
505-03	Szupplikáció	30 000
505-05	Iratterjesztés	152 453
505-06	Továbbítandó egyéb adomány	25 240
507-	Javítás, karb. tatarozás	102 120
507-01	Templomban	31 531
507-02	Gyülekezeti helyiség	55 780
507-03	Lakásokban	14 809
508-	Új létesítmények	2 015 700
508-01	Óvoda	2 015 700
509-	Felszerelés pótlása	64 793
509-01	Templomban	16 935
509-02	Gyülekezeti helyiség	45 162
509-03	Lakásokban	2 696
510-	Gépjármű költség	478 101
510-01	Üzemanyag	267 257
510-02	Javítás, karbantartás	195 724
510-04	Biztosítás	15 120
512-	Egyéb	10 227 982
512-01	Belmissziói kiadások	151 329
512-04	Ifjúsági táborok költsége	67 233
512-06	Temető, parkgondozás	153 584
512-08	Testvérgyül. kapcs. költsége	48 678
512-09	Egyéb átfutó tételek	171 665
512-10	Óvoda megyei támogatás	9 635 493
513-	Leltári tárgyak beszerzése	13 990
513-02	Felszerelés vétel	13 990
519-	Alapítványra	300 000
Összesen:		18 469 658

Egyháztörténeti képek

Gazdasági helyzetünk 1914-1950 között

(Korabeli gyülekezeti jegyzőkönyvek alapján)

Lévén, hogy egyházközségünkben ezidőtájt zajlik a zárszámadás és kezdődik az idei év költségvetési tételeinek gyakorlati megvalósulása, ami köztudottan csak elenyésző esetben mehet zökkenőmentesen, viták és nézeteltérések azonnali feloldásával, készlet arra, hogy gyülekezetünk gazdasági helyzetét nagy vonalakban az 1910-es évektől egészen az államosításokig bemutassam.

Írásom tárgyát nem kimerítve, de mégis előrevetítve megállapíthatom, hogy ezen időszakban egyházunk végig anyagi nehézségekkel küzd, tartozásai a hitelintézetek felé karöltve az egyházi adóhátralékokkal gyakran elképesztő méreteket ölt. Mégis - a derűlátó végkifejletet nem elfeledve - az a tapasztalat, hogy a mindenkori egyházközségi vezetésnek sikerült valamennyi korszak viszontagságai között ezen anyagi nyomás mellett is a hitélet eredményességét nem veszélyeztetve dolgozni.

Ahogy előző írásomban is tettem, szintén az 1914. április 16-án tartott esperesi egyházlátogatásra kell, hogy utaljak elsőként. Takács Elek veszprémi esperes akkor az egyházi adókulcs 12%-át kevésnek tartotta. Meglátása szerint ez elkerülhetetlen vagyoni bukás felé vezet, mivel az adóhátralékok növekedését hozza magával. A nem kívánt helyzet csak adókulcs-emeléssel kerülhető meg.

Az 1933. május 21-én tartott rendkívüli közgyűlés jegyzőkönyve tanúskodik a tovább romló anyagi helyzet mellett a következő esetről is: „a falu evangélikus lakossága még az iskoláitól is hajlandó lenne megszabadulni, csak hogy enyhíthesse a válságot. Hogy az evangélikus iskolák közsegésítésére ne kerüljön sor Szlovák Pál lelkész, bemutatja a megyei véghatározatot, melynek alapján megállapítható, a hívek ezen óhajával semmi könnyebbítés nem érhető el.”

Az 1936-os évet értékelő lelkészi jelentésből pontosan tudjuk azon év adókövetési mértékét: legkisebb 9.36 Pengő, míg a legmagasabb 38.10 Pengő a párgabona mértékével egyetemben. Tisztelendő a beszámolójában megjegyzi, az adóhátralék igen magas, kétszer akkora, mint az egyház évi szükséglete, a gyülekezet tartozásai szintén nagyok, az önkéntes áldozatkétség emelkedést mutat. Ez utóbbi észrevétele mindenképpen reményteljes várakozásra adhatna okot, s talán ad is, annak

ellenére, hogy az 1938. január 23-án tartott egyházközségi közgyűlésről az elnöklő lelkész az új egyházi alkotmány rendelkezéseire hivatkozva kitessékeli azon egyháztagokat, akik az egyházi adójukkal hátralékban vannak. Egyházunk felső vezetése érzékelve az anyagi gondok tartósulását komoly lépésre szánta el magát az által, hogy alkotmányában véghezvitt változtatásokkal igyekezett gyógyírt találni. Magyarán, aki kötelességét nem teljesíti, vagyis nem fizet adót, jogával sem élhet, nem vehet részt közgyűlésen. A következő 1937-es év lelkészi jelentése megdöbbentő adatokról tudósít: „az adóhátralék összege 17 500 pengőt meghaladja, a végrehajtó hatóság erélytelensége miatt alig 1000 Pengőt hajtottak be fontosabbnak tartván a községi és állami adók behajtását, ezen felül a gyülekezet tartozása 14 000 Pengőt is meghaladja. És ami még fájóbb, hogy a lelkész kénytelen a következőt is lejegyezni, az önkéntes áldozatkétség csökkent.”

A második világhégés megkezdésének évében egyházközségünk segédlelkészi állás szervezésére vállalkozott, holott nem volt abban a helyzetben, hogy e szolgálat betöltőjének amint a jegyzőkönyv fogalmaz fizetés és hozzájárulás címén akár csak egy fillért is biztosítsa. Felállítását a presbitérium véleménye szerint a közgyűlés határozatilag elfogadná, ha kongrua a segédlelkésznek biztosítva lenne. Vagyis a Csetény, Dudar, Nagyesztergál, Zirc, Jásd, Bakonyháza, Bakonyoszlop szórványoknak hozzánk csatolása folytán az ott élő evangélikusok adóját egészben a segédlelkész kongruájának kiegészítésére fordítanak, együtt azzal a résszel, mely az egyházközségünkhöz tartozó szápári szórványból és kisgyóni fiókegyházból folya be.

Szlovák Pál 1939-es egyházi évet bemutató lelkészi jelentése már utal a hívek és a vezetés közötti nyílt feszültségek meglétéről. Mint írja az istentiszteletek nyelve váltakozva magyar és tót volt, látogatottságuk változó. Ennek okáról a hívek a közgyűlésen tájékoztatták, miszerint mindez a nagy teherviselés és magas adó következménye. További helyzetelemzésre is érdemes lenne e történet, melyből meg tudhatnánk, valóban anyagi megterhelésükkel szemben választották az egyháztagok az istentiszteletekről való távollmaradást tiltakozásul?

A 40-es évek elejétől kezdődően az egy-

házi alkotmány rendelkezéseinek megfelelően magasabb iskolai adóval sújtják az egyházból kilépőket és azon gyermekek szüleit, akik a felállítandó állami iskolába fognak járni, ahol hitoktatásban kell részesülniük. Az adóhátralék összege 1943 elején a 20 000 Pengőt meghaladja. 1945. augusztus 5-én, a presbitérii ülésen bejelentik egyházunkat ért háborús veszteségek becslését, a kár mintegy 3 100 000 Pengő. Javasolják a rendbehozatal menetét, mindenekelőtt a 4 aknátalátot kapott templomtetőzetet, sekrestyetetőzetet, aztán a lelkészlakást és iskolát kell felújítani.

Az elnökség javaslatára 1946-os évre nem készül költségvetés a pénzromlásra való tekintettel. Ugyanezen évben a vezetés elrendeli a takarékmagtári adósok kimutatását azzal a céllal, hogy ha a Csehszlovákiába áttelepülők nem hajlandók megfizetni tartozásukat per útján hajtsák be azokat.

A háborús károk helyreállítása 1945-ben 300 000 Pengőt, átszámítva 428 000 Forintot emésztett fel. Presbitérium dönt az adóhivatal felhívására az egyházi készpénzadóknak együttes kezelésbe történő átadásáról, valamint közli, hogy a takarékmagtári adósok elleni peres eljárást Dr. Hajdú Zoltán zirci ügyvédre bízta.

1948. márciusában az adóhátralék meghaladja a 25 000 Forintot, míg az egyház személyi és köztartozása a 12 000 Forintot. Pénzügyminiszter az egyházi adók együttes kezelésbe vonását országos viszonylatban letiltotta, ennek eredményeként minden egyházi adó a %-os is a gondnokok kezéhez fizetendő.

1949. december 17-én jelent meg községünkben az államosító bizottság s döntésével minden iskolai épületet a melléképületekkel, beltelkekkel együtt az állam tulajdonába vett át. Ezzel egy időben a gyülekezet áttért az önkéntes egyházi adómegajánlás rendszerére, összegénél figyelemmel kell lenni az utolsó kivetési év (1949) egyházi adójára.

Befejezésül azon borúlátó feltételezésből készülök végszót mondani, hogy ezen írás többségében egyháza iránt amúgy is felelősséggel viszonyuló hívekhez fog eljutni. Nekik szóljon hát a köszönet, hogy közösségük sorsát szívükön viselve nem hátrálnak meg egyházuk anyagi létét biztosító áldozatvállalás elől.

Szabó Zoltán

A presbitérium hírei

Az év elején rengeteg feladat hárult presbiter testvérekre. Ezért idén már két alkalommal találkoztunk. Mindkét gyűlés közös énekléssel, imádsággal, Szarka István lelkész úr igehirdetésével kezdődött.

2005.02.09-én először az óvoda 2004-es zárszámadását hallgattuk meg, majd tájékoztatást kaptunk az óvoda életéről.

Megtárgyaltuk gyülekezetünk előző évi anyagi helyzetét. Mivel a számvetőszték rendszeresen ellenőrzi gyülekezetünk könyvelését, a zárszámadáshoz kapcsolódva meghallgattuk a számvetőszték elnökének beszámolóját is. Nagy örömmre szolgált, hogy az ellenőrzés jelentős hibát nem talált. A leltárbizottság is végzett munkájával, nem találtak hiányzó eszközöket. Javaslatot tettek használhatatlanná vált tárgyak selejtezésére. Presbitériumunk a javaslattal egyetértett.

Boros Lajos temetőgondnok egészségügyi okok miatt a továbbiakban nem tudja vállalni ezt a nehéz feladatot. Köszönjük kitartó munkáját. Isten adjon kitartást, sok erőt tisztségviselőinknek a további munkához!

Az Élő Kövek Alapítvány zárszámadásával ismerkedtünk meg a következő napirendi pontnak megfelelően. Isten gazdag áldása legyen alapítványunk támogatóin!

Gyülekezetünk ígéretet kapott az egyházkerületünktől gépjárművásárlással kapcsolatos anyagi támogatásra.

Ezért presbitériumunk a 2005./1. határozatot hozta: Felhatalmazzuk Szarka István lelkész urat új gépjármű beszerzésével kapcsolatos tárgyalások folytatására. Hozzájárulunk a 2005. év költségvetésébe 500 000 Ft ilyen célra történő tervezéséhez.

Legnehezebb feladatot mindig a következő év költségvetésének tárgyalása jelenti. Ennek tudatában gyűltünk össze 03.02-án.

Megismertük az óvoda költségvetését, melyet egyhangúlag elfogadtunk.

A 2005./2. határozat értelmében presbitériumunk az egyházfenntartói járulékot (az országos egyház ajánlásának megfelelően) továbbra is a jövedelem 1%-ában határozza meg, melynek minimális mértéke dolgozók esetében 5000 Ft, nem dolgozók esetében 3500 Ft. Határozat 2005.03.13-án lép hatályba.

A 2005./3. határozatban a harangozás díját gyülekezeti tagok esetében 2000 Ft-ban, nem gyülekezeti tagok esetében 3000 Ft-ban állapítottuk meg.

A 2005./4. határozat szerint (az előző évnek megfelelően) ha az elhunynak a temetést megelőző tárgyv évhez viszonyítva 2 év egyházfenntartói járulék elmaradása van, 15000 Ft, ha 3 évnél több az elmaradás, akkor 20000 Ft hozzájárulást kérünk gyülekezetünk költségeihez.

A 2005./5. határozatban presbitériumunk a sírmegváltás összegét az előző évvel megegyezően 3.000 Ft/25 év összegben állapítja meg elhunytanként.

A 2005./6. határozat a gyülekezetünk tulajdonában lévő ingatlanokról rendelkezik.

A 2005./7. határozat: Szarka Éva lelkész 4 órában ismét gyülekezetünk szolgálatába áll, Szarka István lelkész úr továbbra is főállásban marad gyülekezetünk lelkésze. A lelkési illetmények összege 6 %-kal emelkedik a 2004. évhez képest.

2005./8. határozat: Gyülekezeti tisztségviselők, alkalmazottak illetménye szintén 6 %-kal emelkedik.

Minden döntésünk előtt hosszasan vizsgáltuk a lehetőségeket, gyakran kérve Urunk segítségét.

Isten, Jézus Krisztus Urunk Atyja! Egyetlen Megváltónk! Békefejedelem! Kegyelemet adj nekünk, hogy megszívleljük szétszakadozottságunk nagy veszélyeit. Söpörj el minden gyűlöletet, minden előítéletet és mindazt, ami akadályoz minket az igazi egyetértésben, hogy amiképpen egy test és egy Lélek van, és elhívásunk egy reménysége, egy Úr, egy hit, egy keresztség, egy Isten és mindnyájunknak Atyja, úgy mi is ezután egy szív és egy lélek legyünk, egybekötve az igazság és a békesség, a hit és a szeretet szent kötelékével, és Téged egy lélekkel és egy ajakkal dicsérjünk Jézus Krisztus Urunk által.

Kusicza Gáborné jegyző

Az egyházfenntartói járulékról

Az egyházfenntartói járulék befizetésére szeretnénk felhívni kedves Testvéreink figyelmét. Gyülekezetünk fennmaradása és mindannyiunk számára megfelelő színvonalú működése kényszerít bennünket, lelkipásztorokat és gyülekezeti tagokat egyaránt, hogy adományinkkal, és pénzbeli hozzájárulásunkkal kivegyük részünket a gyülekezet anyagi tehervállalásából. Püspökeink, egyházi vezetőink több mint tíz éve kérik, hogy éves jövedelmünk 1%-val járuljunk hozzá a gyülekezet fenntartásához. Sokak számára nehezen értelmezhető és elfogadható az, ha azt mondjuk, nincs egységes összeg megnevezve.

Ezért 2005 évtől kérjük, hogy a nyugdíjasok minimum 3500 Ft-tal, az aktív keresők pedig minimum 5000 Ft-tal járuljanak hozzá gyülekezetünk fenntartásához.

Tisztelettel kérjük azonban, amennyiben módjukban áll és lehetőségük megengedi, hogy jövedelmük 1 %-ával segítsék és támogatassák gyülekezetünket.

Éves jövedelem (Ft)	1%-a (Ft)
300 000	3 000
500 000	5 000
700 000	7 000
1 000 000	10 000
1 500 000	15 000

mogassák gyülekezetünket.

Tegyék mindezt azért is, hogy azokat a terveket, amelyeket célul tűztünk ki magunknak, (új óvoda-építés, gyülekezeti központ kialakítása) végre tudjuk hajtani. Tegyük meg ezt azért is, hogy méltó környezetben tudjuk dicsérni mindannyiunk Istenét.

Köszönet és Isten áldása legyen minden adományon és adakozó testvérünkön!

Szarka Éva

A magyar kultúra napja 2005-ben

Elhangzott január 22-én a bodajki református templomban

Újra szent énekünk, Kölcsey Ferenc Himnusz-ának megírására emlékezünk. A költő tette, a költőjére, akit emlegettek mostanság más összefüggésben is, például a határainkon túlra szorult magyar testvéreinkkel összefüggő gondok ügyében.

Nem véletlenül, hiszen a kultúra fogalma nagyon tág. Költő és zeneszerző művét halljuk szilveszterkor, egy-egy mérkőzés előtt, egy-egy olimpiai aranyérem átadásakor, és ki tudja, még hányszor és hányfelé az év különféle szakaszaiban. Látjuk tehát, hogy a kultúra nemcsak a verset, a szimfóniát, a képet, a szobrot vagy a táncot jelenti. A kultúra szerencsés esetben át kell, hogy itassa az élet egészét. A Németh László-i fogalommal: a minőségesszménynek kéne uralkodnia a hétköznapiakban is.

De uralkodik-e egyáltalán? Elég-e, ha ezek üvöltik a Himnuszt, miközben feszítik a nemzeti zászlót, de a nemzeti imádság záró taktusait már nem várják meg. Nem, ne áltassuk magunkat! Kölcsey, Erkel, Petőfi, Vörösmarty, Bartók, Kodály, József Attila és mások országa nem a kultúra fellegvára manapság. Persze teljes egészében soha sem volt. Tudom, az ellenkezője sem igaz, hiszen ezek és más szellemi óriások küldetése azért nem volt és ma sem hiábavaló. Megtermékenyítik szellemiségünket, örömet, netán boldogságot is szereznek sok embernek, vagy vigaszt nyújtanak akkordjaikkal, soraikkal, ecsetüikkel.

Teszik ezt a sokak szerint kultúraellenes korban, amelyben a percmemberkéket, a műsztárokat, a szellemi prostituáltakat gyorsabban megismeri az ország, mint a maradandó értékek létrehozóit. Abban a korban, amelyben a pénz mindennek az ura, amikor a reklámvilág a hedonisztikus élvezetekre buzdít, s alig esik szó hitről, erkölcsről, szellemiségről. Amikor még az egyik legdinamikusabban fejlődő város is mostohagyermekének tartja a művelődést. Amikor a „nincs több pénz” hazug kijelentését néha azok is elfogadják, akiknek pedig kötelességük lenne az érdekek védelme.

De ne csüggedjünk! Az is valami, hogy van egy nap, amely a magyar kultúra napja...

Bakonyi István

gumicsont.hu

Mióta a Political Capital internetes lapján megjelent az ügynöklista az amúgy sem nyugodt és kiegyensúlyozott közéletünk újra felbolydult. Újságok, televíziós, rádiós csatornák ontják a híreket, egyfajta politikai cunamit zúdítva az amúgy is frusztrált társadalomra. A hullámok elérnek bűnöst és ártatlant egyaránt.

Feltehetjük a kérdést. Kinek jó ez? Kinek áll érdekében időről időre gumicsontot dobni a nép közé, vizsályt szítani és elterelni a figyelmet a valós problémákról?

Súlyos hiányokkal küzd az államháztartás, soha nem látott magasságban az eladósodottságunk mértéke, az egészségügy romokban hever, oktatási, közművelődési, kulturális intézményeket vonnak össze, zárnak be, a gazdák nem kapják meg jogos járandóságaikat, a koncepciózus falurombolás másodrangú állampolgárrá degradálja le a falvakban élőket /lásd iskolabezárások, egészségügyi, közigazgatási intézmény összevonások, posták bezárása, autóbusz, vonat járatok megszüntetése, önkormányzatok pénzügyi ellehetetlenítése stb./.

Sorolhatnám azokat a gondokat, amik mindennapi életünket keserítik, és amire megoldást szeretnénk látni, de mivel a cikk terjedelme és a kedves olvasó türelme is véges, ezért csak ezt a néhány kiragadott esetet említem meg.

Figyelemelterelés a médiumok tudatformáló erejének felhasználásával, mert nézetem szerint ez a történet erről szól és nem a listáról. A listáról, amiből már minden napra jut egy, a listáról, amelynek valódiságát szakértők kérdőjelezték meg /lásd, rajta szerepelnek a vatikáni diplomácia vezető papjai is stb./, a listáról, amelyet az adatvédelmi biztos oly látványosan semmisített meg az erre a célra kifejlesztett masinájával. Egy újságíró nemes egyszerűséggel csak „Svindler listájának” nevezi.

Hogy nézetemmel nem állok egyedül, álljon itt egy felettébb furcsa bizonyíték. Furcsa, mert egy olyan valaki nyilatkozatát szeretném idézni, aki egy pár éve még az MSZP emblematikus figurája, a szűk vezető réteg tagja volt: „Mindennap előkerül egy új ügynöklista, amelyből kiderül, hogy a magukat gazdasági tényezővé alakító egykori és jelenlegi hálózati személyek és érdekcsoportok között kitört a hatalmi harc. Az MSZP egykori ügyvezető alelnöke azt is elképzelhetőnek tartja, hogy Gyurcsány Ferenc miniszterelnök köre állhat a kiszivárgó listák mögött. A Gyurcsány családnál kevesen rendelkezhetnek több információval az ügynökkérdésről.”

Több mint 15 éve tartogatja valaki kezében a dokumentumokat, hogy valamikor, valaki ellen kijátszhassa, mint egy adu ászt. A 80-as évek végén tömegesen és szisztematikusan semmisítettek meg dokumentumokat. Erről képi bizonyítékok is tanúskodnak. Ki garantálja a listák hitelességét?

Még egy nagyon fontos szereplőről ne feledkezzünk meg, a beszervezetről. „Az ügynök morálisan és szervezetileg egyaránt a rendszer alján létezett.” írja egy történész.

Tartó tisztek, szigorúan titkos szolgálati tisztek, megrendelők, beszervezett ügynökök a rendszer így teljes. Azt is tudjuk, hogy a beszervezett ügynökök nagy többségét zsarolással, fizikai-pszichés ráhatással vettek rá az együttműködésre. Mindenképpen kevesebben voltak azok, akik „önként és dalolva” lettek ennek az ördögi rendszernek a részei. Az ügynöklista közzétételével tehát a rendszer „kisembereinek” a meghurcoltatása, pellengérré állítása folyik, /a „nagy halak” szokás szerint karcolás nélkül ússzák meg/, és a manapság egyre durvább egyházellenes kirohanásoknak is kedvező táptalaja lett a dokumentum.

Végezetül álljon itt egy példa arra, hogy bár azt gondoljuk, hogy jól informáltak vagyunk mennyire félrevezetők, és sekélyek lehetnek a tált információk. Az előbb már említett történész egy volt magas rangú államvédelmi tiszttel készített interjúban megkérdezte, hogy megismerhető e a múlt kizárólagosan ezen dokumentumok alapján. A tiszt cinikus válasza a következő volt: „észre fogjátok venni, ha majd egyre többet láttok az államvédelmis iratokból, hogy semmit sem tudtok.”

A „bigbrothereskedő” világunkban a hálózat embereinek szüksége van figyelemelterelő hadműveletekre, és mivel kezében tartja és irányítja a népbútítás, dezinformálás legfőbb eszközét, biztosak lehetünk benne, hogy nem az utolsó gumicsontot szopogatjuk.

Molnár István

Író-olvasó találkozó

2005. február 19-én délután 17-órakor került megrendezésre gyülekezeti termünkben Simek Valéria író-olvasó estjére.

A költő verseit átéléssel hallgatták a meghívott vendégek, családtagok és gyülekezetünk tagjai.

Veres Péter református lelkész bevezető köszöntése után Szarka István méltatta Simek Valéria költői munkásságát, pályafutását. Az író-olvasó találkozón szolgált az evangélikus gyülekezet nagy kórusa.

Meleg hangulat foghatta el mindannyiunk szívét, mert saját szülőfalujában, családjá környezetében került sor a költő verseinek bemutatására. Verseivel mindannyian lélekben és érzelmekben gazdagodhattunk.

Itt minden fa, bokor rám köszön

Beszélgetés Simek Valéria költőnővel

Tiltakozik a költő megszólítás ellen. Ő csak Simek Vali Bakonycsernyéről, akinek mellesleg már a negyedik kötete jelent meg tavaly nyáron Elműlnak mellőlem a hegyek címmel. Nem szereti a felhajtást, ódzkodik a nyilatkozatoktól, és ember legyen a talpán, aki verseivel kapcsolatban bármit is ki tud húzni belőle. Szerinte a versek önmagukért beszélnek, fölösleges bármit is hozzátenni. Azért megkíséreltem a lehetetlent.

- *A verseidből egy múlt század közepi Bakonycsernyét ismerhetünk meg. Ennyire fontos a gyerekkorod?*
- Nagyon fontos. Ha visszagondolok, akkor nyikorgó szekereket látok, szénarendeket, illatos boglyákat, és a falu szélén álló földes szobás házikót, benne a nagymamát. Eszembe jutnak a forró nyarak, amikor a kocsifenekén együtt zötykölődtünk testvéreimmel és szüleimmel a dűlőutakon, és kapáltunk, arattunk napestig. Aratáskor pedig boldogan ültünk a teli zsákokon, és hálásak voltuk, hogy megvan a télire való élelem. És a hóhullásos estéken eszembe jutnak azok a régi alkonyatok is, amikor a nagymamával tollat fosztottunk, kukoricát morzsolunk, a kemencében pedig halkán pattogott a tűz. Ha végignézek a falut ölelő völgyeken, én a múlttá lett tájat is látom a hajdan volt, soha vissza nem térő emberekkel. Innen a verseimben fellelhető melankólia. Beleszülettem ebbe a környezetbe, a szüleim, nagyszüleim, dédszüleim életét hordom magamban. Bennem ők élnek tovább, és idekötnék engem. Mászol nem létezhetek.
- *Soha nem akartál elköltözni?*

- Amikor dolgozni kezdtem, három évig éltem Fehérváron. Fuldokoltam a városban, a tömegben, ott minden idegen volt. Itthon minden fa, bokor rám köszön, itt vannak a gyökereim.
- *Falusi költőnő vagy. Nem kétszeres hátrány ez?*
- Tény, hogy vidékről nehezebb érvényesülni, de soha sehol nem néztek le amiatt, hogy falusi vagyok. 75-76 körül mondták, hogy költözzek legalább egy vidéki városba, hogy közelebb legyek a tűzhöz. Nincs helyhez kötve, hogy valaki az irodalmi életben érvényesüljön. Nem ezen múlik! Hogy nőnek születtem, azt sose bántam. Manapság egyre több nő írás jelenik meg irodalmi folyóiratokban, számtalan „nőtársamnak” jelent már meg kötete. De az is igaz, hogy az irodalmi társaságokban a férfiak vannak túlsúlyban, és női főszerkesztővel irodalmi folyóiratban csak elvétve találkoztam. Pedig a női látásmód és fogalmazás egészen más, mint a férfiaké. Sokszor finomabb, aprólékosabb, máshol vannak a hangsúlyok, a lélek rezdülései fontosabbak. Nagyon zavar az írásokban burjánzó trágárság, illetve az, ha valaki ezt tünteti fel művészetként.
- *Folytattál valaha irodalmi tanulmányokat?*
- A főiskolán tanultam gyerekirodalmat, és állandóan olvasok. Nagy László, Pilinszky, József Attila, Fodor András a kedvenceim. Ez utóbbit talán kevesen ismerik, pedig Kossuth-díjas költő. Vele tíz évig leveleztem, örökre biztatott, tehetségesnek talált. Megígérte, hogy összeállítja a következő kötetemet, ám mire sor került volna rá, meghalt. Nagyon sajnálom, hogy személyesen soha nem találkozhattunk. Visszatérve az olvasmányélményeimre, nagyon szeretem az erdélyi írók ízes magyarságát: mindenekelőtt Sütő Andrást, Tamási Áront és Wass Albertet.
- *Van alkalmad olvasókkal találkozni?*
- Persze. Rendszeresen hívnak író-olvasó találkozókra, könyvtárakba, művelődési házakba, gyülekezetekbe. Mindig jólesik olyanokkal találkozni, akiket megérint a költészet. És még mindig furcsa, hogy költőnőznek. A gyerekeim egyszer jót kuncogtak, amikor egy ilyen összejövetel után egy kedves fiatal pár megkérdezte őket, milyen együtt élni egy költővel. Számukra az a természetes, hogy írók – már a születésük előtt is ezt tettem.
- *Mit gondolsz, mi a sikered titka?*
- Nem tartom magam sikeresnek.
- *Akkor az eddigi négy kötet micsoda? Rendben, úgy kérdezem, hogy miért fogytak el ezek a könyvek?*
- Talán azért, mert van mondanivalója az írásaimnak. Ha valaki elolvassa, akkor esetleg az enyémhez hasonló képeket lát. Nem tudom. De nem a siker a fontos, csak annyi a célom, hogy írjak. Az alkotás folyamata a lényeges. Aztán ha megjelenik, mert a szerkesztőknek, olvasóknak is tetszik, az külön öröm.

Á.R.

DÉLI HARANGSZÓ

A Kossuth Rádió déli hangszavában 2005. húsvét hétfőtől egy héten át a bakonycsernyei evangélikus templomunk négymázsás nagyharangjának hangja hallható! Ugyancsak e harang hívogat istentiszteletre minden vasárnap 10.30 perckor. Meg ne vessétek azt, aki szól, és az üdvösségre hívogat!

„Meglássátok annakokáért, hogy mimódon okkal járjatok, nem mint bolondok, hanem mint bölcsék: Áron is megvegyétek az alkalmatosságot, mert a napok gonoszok.”
Ef.5,15-16

A BAKONYCSERNYEI EVANGÉLIKUS GYÜLEKEZET RÖVID TÖRTÉNETE

Csernye neve már 1341-ben szerepel a történetírásban. 1543-as török megszállásakor a település kipusztult. Évszázadokon át pusztá, sűrű erdő, legelő borította, amely 1724-ben a Zichy család birtokába került. A falu benépesítésére Nyitra megyéből és a Kis Kárpátok területéről hoztak be telepeseket. A szlovák és magyar nyelvű, de evangélikus vallású telepések 1724-ben kedvező úrbéri feltételeket és vallászabadságot kaptak. Az evangélikus gyülekezet Bakonycsernyén 1726-ban alakult meg. Az első kőtemplom alapjait 1785-ben rakták le, 1786. május 21-én szentelték fel, 1810-14 között három ízben földrengés rongálta meg, tornyát 1816-ban újjá kellett építeni.

1862. augusztus 1-én tűzvész pusztított a faluban, mely során a templom is megrongálódott,

és a harangok is megolvadtak a tűzvészben. Az újjáépítés az egyházközség tagjainak nemes áldozatvállalásával, Povázszy György lelkész fáradoztatlan munkálkodásával 1907-ben fejeződött be. Ekkor került a jelenlegi oltár is felszentelésre.

A templom tornyából három harang hívogatja a híveket.

A nagy harangot Schaudt Sándor pesti harangöntő mester készítette 1863-ban. Súlya 400 kg. Felirata: „Jöjjetek menjünk föl az Úr hegyére” Ézs 2,3.

A két kisebb harangot Seltenhofen Frigyes soproni harangkészítő mester 1927-ben készítette. A középső súlya 210 kg, felirata: „Békességet hagyok nektek, az én békességemet, ne nyugtalankodjék a ti szívetek, se ne féljen.”

A kis harang súlya kb.120 kg, felirata: „Eljön az az óra, melyben mindazok, akik a koporsókban vannak, meghallják az Úr szavát.”

Szarka Éva

HÚSVÉTI ÜNNEPI ALKALMAINK

Időpont	Alkalom
B A K O N Y C S E R N Y E	
Márc. 24-én 17.00	Nagycsütörtöki istentisztelet úrvacsorával a templomban
Márc. 25-én 10.30	Nagypénteki istentisztelet úrvacsorával a templomban.
Márc. 27-én 6.00	Húsvét hajnali istentisztelet
Márc. 27-én 10.30	Húsvéti istentisztelet úrvacsorával a templomban
Márc. 28-án 10.30	Húsvéthétfői istentisztelet úrvacsorával a templomban
S Ú R	
Márc. 25-én 9.00	Nagypénteki istentisztelet úrvacsorával a templomban.
Márc. 27-én 9.00	Húsvéti istentisztelet úrvacsorával a templomban
Márc. 28-án 9.00	Húsvéthétfői istentisztelet a templomban
B O D A J K	
Márc. 27-én 15.00	Húsvéti istentisztelet úrvacsorával a református templomban
Á C S T E S Z É R	
Márc. 27-én 16.30	Húsvéti istentisztelet úrvacsorával

TOVÁBBI ALKALMAINK

Istentisztelet: minden vasárnap Súrón 9.00-kor, Bakonycsernyén 10.30-kor.
Úrvacsora: minden hónap első vasárnapján.
Szórvány istentisztelet: Minden hónap első vasárnapján: Bodajkon 15.00, Ácsteszerén 16.30-kor. Minden hónap második vasárnapján: Mecséren 15.00-kor
Bibliáórák: Hétfőn a Béketelepen 16.00-kor, csütörtökön a gyülekezeti házban 16.00-kor.
Énekkari próbák: Ifjúsági énekkar: szerda 18.00 órákor felnőtt énekkar: csütörtökön 17.00 órákor a gyülekezeti teremben.
Április 12-én 18.00 evangélizáció Súrón

Hírlevelünk megjelenését anyagiakkal támogatta:

Coop ABC
Bakonycsernye
Rákóczi u. 119

Szuper Market
ABC
Bakonycsernye
Rózsa u. 74

Rózsa ABC
Bakonycsernye
Rózsa u. 137

ANYAKÖNYVI HÍREK

A keresztség szentségében részesült:

- **Farkas Balázs** Farkas Balázs és Lanczendorfeld Andrea,
- **Boda József** Boda József és Bácsi Rita,
- **Osgyán Richárd, Osgyán Renáta** Osgyán Zoltán és Kovács Gabriella gyermeke.

Házasságot kötöttek:

Osgyán Zoltán és Kovács Gabriella.

A feltámadás reménységében kísértük utolsó földi útjára:

- **Boda Ferencné** 62
- **Szabó József** 62
- **Nyevrikel Margit** 81
- **Tamási Lászlóné** 82
- **Piller Imre** 81
- **Dénes Pálné** 83
- **Walcz Ferenc** 70
- **Szvittek Lajos** 57
- **Fenyvesi Ferencné** 92
- **Dreska Józsefné** testvérünket 82 éves korában.

Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg, mert megnyugosznak fáradozásaikból, és cselekedeteik követik őket

A Bakonycsernyei Evangélikus Egyházközség kiadványa
Bakonycsernye Dózsa Gy. u. 1
Tel: 22/592-001
Email: i.szarka@freemail.hu
Felelős kiadó: Szarka István lelkész
Számítógépes szerkesztés: Csernyin Sándor
Email: csernyin@freemail.hu
Web cím: <http://bakonycsernye.lutheran.hu>